

کار در فضایی امن، به دور از قلدری، خشونت، آزار و باج‌گیری جنسی را حق خود می‌دانیم و برای توقف آن خواستار عواقب قانونی جدی برای متخلفین هستیم.

در بیانیه جمعی از سینماگران زن ایران عنوان شد؛

جمعی از سینماگران زن ایران بیانیه‌ای با عنوان «بیانیه زنان دست‌اندرکار سینما در اعتراض به خشونت علیه زنان در این عرصه» منتشر کردند. به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از خبرآنلاین، در این بیانیه آمده است:

«در ماه‌های گذشته، زنان در بستری که با همت خود در طی جنبشی علیه خشونت جنسی فراهم کردند روایت‌هایی حاکی از آزارگری و اعمال قدرت بر زنان در محیط سینما را منتشر کرده‌اند. گزارشاتی که نشان می‌دهد هر فرد صاحب قدرت و شهرتی می‌تواند در سازوکار سینمای ایران از موقعیت خود برای قلدری، تهدید، توهین، تحقیر و تعرض به زنان بهره‌برداری کند بی‌آن‌که نهادهای قانونی، اصناف خانه سینما، سینماگران و منتقدان آن‌ها را وادار به پاسخ‌گویی و پذیرش مسئولیت کارشان کنند.»

ما زنان دست‌اندرکار سینما، اینجا، کنار هم جمع شده‌ایم تا به مدد این همبستگی اعلام کنیم هرگونه خشونت، آزار و باج‌گیری جنسی در محیط کار از نظر ما محکوم است و برای توقف آن خواستار عواقب قانونی جدی برای متخلفین هستیم. همچنین این نابرابری جنسیتی موجود در سینمای ایران و عدم وجود نظارتی که عرصه را برای زیاده‌خواهی و دست‌درازی افراد در جایگاه قدرت گشوده است محکوم می‌کنیم. به جامعه سینمایی ایران در مورد شدت و گستردگی این آزارها علیه زنان که اکنون برای اولین بار اعتراض به آن به یک فریاد جمعی تبدیل شده است، هشدار می‌دهیم؛ آزارهایی که علی‌رغم آشکار بودنشان در تمام این سال‌ها نادیده گرفته شده‌اند. در روایت‌هایی که از تجربه‌های دردناک زنان در سینمای ایران منتشر شده، انواع آزارهایی که زیر چتر خشونت جنسی قرار می‌گیرند مطرح شده‌اند از جمله «هتک حرمت با الفاظ جنسی و جنسیت‌زده»، «سوء استفاده از سکوت و تحمل افراد با به گروگان گرفتن حق کار با دستمزد»، «اعمال خشونت جنسی به وسیله تهدید موقعیت کاری قربانی»، «تماس‌های بدنی ناخواسته»، «اصرار و اجبار به عمل جنسی» و در نهایت «خشونت جسمی و تجاوز». از طرفی تمامی این روایت‌ها که زخم‌های روانی ناسور شده گویی هم‌سرنوشت را باز می‌کنند، آن‌چه که به شکل روشنی خودنمایی می‌کند، سیستماتیک بودن این خشونت‌هاست به این معنا که نه تنها سازوکاری برای بازداشتن فرد صاحب قدرت از ارتکاب به خشونت وجود ندارد بلکه در یک توافق نانوشته اعمال خشونت بر زنان در محیط کاری، عادی‌سازی شده و هیچ عواقب جدی‌ای متوجه فرد خشونت‌گر نیست. از همین رو است که آزارگرانی با شهرت و اعتباری که توسط طرفدارانشان به دست آمده هیچ ترسی از دست بردن به این جرایم ندارند و چنین حاشیه امنی برای آن‌ها باید زنگ خطری جدی برای تمامی افراد جامعه باشد چرا که بسیاری از این هنرمندان الگوی نسل آینده سرزمین ما هستند. از طرفی نهادی نظارتی که از افرادی آموزش‌دیده در مسئله خشونت جنسی و آزار کلامی تشکیل شده باشد وجود ندارد که با آگاهی به بایدها و نبایدهای رفتاری افراد فرادست نسبت به فرودست در یک پروژه و با حساسیت لازم، موارد تخلف را بررسی کند.

نه در قراردادهای کاری ذکر شده و نه از طریق اعلان‌های عمومی به زنان گفته می‌شود که در شرایط اعمال زور، خشونت و باج‌گیری عاطفی و جنسی و آزارهای کلامی و توهین و تحقیر از طریق چه سازوکاری باید اقدام قانونی کنند و در صورت شکایت از فرد خاطلی چه حمایت‌هایی شامل حال آن‌ها می‌شود و سال‌هاست که اصناف و اتحادیه‌ها، جرایمی چنین سنگین بر

جان و روان زنان را در پشت درهای بسته و با میانجی‌گری بین قربانی و خشونت‌گر حل و فصل می‌کنند البته با حداقل هزینه برای خشونت‌گر. در چنین شرایطی و با وجود فضای نابرابر و عدم توازن قدرت و امکانات، ما زنان سینماگر در این سال‌ها تمام توان خود را به کار گرفته که ذهن، خلاقیت و نیروی فیزیکی‌مان را در جهت سازندگی در این صنعت به کار ببریم و علی‌رغم آن که فضای تالیف و عاملیت بر پروژه‌ها به میزان زیادی از ما گرفته شده و سهم ما نه تنها از فضای اعمال نظر و تصمیم‌گیری محدود شده است و سهم ما از اقتصاد این صنعت هم، آن سهم کمتر است، همچنان بهترین‌مان را در عرصه ساخت و تولید به کار گرفته‌ایم. بدون تردید، این ابتدایی‌ترین حق انسانی یعنی کار در فضایی امن و به دور از قلدری و خشونت و باج‌گیری جنسی را حق خود می‌دانیم. به همین منظور تقاضای شفاف خود را از نهادهایی همچون اصناف خانه سینما، سینماگران، منتقدان و مخاطبان اعلام می‌کنیم:

- سیستم بررسی شامل کمیته‌ای مستقل در خانه سینما متشکل از اعضای با سلسله مراتب قدرت متفاوت (اکثریت مطلق اعضا از زنان) که در مورد مسئله خشونت جنسی و جنسیتی آموزش دیده باشند و با میزان مسئولیت افراد متناسب و با قدرت و عاملیت آن‌ها در هر کارگروهی آشنا باشند. کار این کمیته باید بررسی جرایمی در حوزه خشونت جنسی و جنسیتی باشد. شامل: خشونت جنسی کلامی، باج‌گیری جنسی یعنی تحمیل هر نوع ارتباط با عمل جنسی با به گروگان گرفتن دستمزد و تهدید وضعیت شغلی فرد، قلدری و اعمال فشار روانی و ایجاد ناامنی جسمی یا روانی، لمس ناخواسته، اقدام به تجاوز و تجاوز. این کمیته باید یک سازوکار گزارش‌دهی در دسترس و راحت برای استفاده همه داشته باشد، مانند یک ایمیل یا خط تماس مستقیم با کمیته بررسی و هر گزارش به صورت همزمان به اطلاع تک‌تک اعضای کمیته رسیده شود. این سیستم موظف است تا به تمام گزارشات، رسیدگی کامل کند. در فرآیند بررسی، نام راوی توسط این سیستم باید محفوظ بماند و هر نوع اعلام و شفاف‌کردن نام یا اطلاعات راوی و روایت باید با هماهنگی با راوی صورت بگیرد. این سیستم باید امنیت راوی را در فرآیند بررسی تضمین کند. نتیجه بررسی روایت به شورا گذاشته شده و در نهایت به امضای تک‌تک اعضای کمیته بررسی برسد. همچنین در اختیار گذاشتن وکیل و دادن مشورت حقوقی به راویان گزارش‌ها جهت داشتن امکان دست بردن به انتخاب پیگیری قانونی یکی دیگر از دستور کارهای این سیستم است.

- سازوکار حمایتی از طریق اصناف برای ترغیب خشونت‌دیدگان به مراجعه و اقدام به رسیدگی، یکی دیگر از دستورکارهاست. این سیستم باید اکیدا از روش‌های میانجگری بین آزاردیده و قربانی و به خطر انداختن سلامت روانی قربانی با اجبار او به روبه‌رو شدن با آزارگر پرهیز کند.

- لحاظ شدن وجود این سازوکارها و نحوه استفاده از آن‌ها در قراردادهای کاری.

- لحاظ کردن جریمه‌های نقدی و قراردادن تعلیق از هرگونه فعالیت هنری در مدت زمان تعیین شده توسط کمیته رسیدگی‌کننده.

ما زنان سینماگر، اعلام می‌کنیم که به احترام راویانی که رنج خود را از خشونت سیستماتیک در این عرصه اعلام کردند برای رسیدن به دستاوردهای عملی در جهت توقف این خشونت‌ها ایستادگی می‌کنیم و معتقدیم این پیشنهادها گامی ابتدایی در جهت عملی کردن توقف خشونت جنسی در محیط کاری ما است. با امید به این که هر نیروی بازدارنده‌ای را که در محیط‌های کاری باعث می‌شود انرژی، توان و زمانی را که باید صرف خلاقیت و لذت بردن از کارمان کنیم اما صرف فرار و دفع مزاحمت‌ها و قلدری‌ها می‌کنیم با یک همت جمعی متوقف شود و آینده کاری در این عرصه آینده‌ای امن، عادلانه و به دور از خشونت باشد.

در پایان به تمام همکاران و مخاطبین سینما و تلویزیون ایران اعلام می‌کنیم که جهانی امن و همراه با مسئولیت‌پذیری و به دور از سوءاستفاده از قدرت برای همه ما جهان بهتری خواهد بود.»

از جمله امضاکنندگان این بیانیه می‌توان به نیکی کریمی، هدیه نهرانی، هنگامه قاضیانی، پوران درخشنده، احترام برومند، تینا پاکروان، بهنوش طباطبایی، نسیم ادبی، ترانه علیدوستی، لیلی رشیدی، سحر دولت‌شاهی، پری‌ناز ایزدیار، گلاره عباسی، شقایق دهقان، هانیه توسلی، فرشته حسینی، کتابون ریاحی، تهمینه میلانی، ویشکا آسایش، مهراوه مهین‌ترابی، میترا حجار، شبنم مقدمی، نگار جواهریان، پانته‌آ پناهی‌ها، ملیکا شریفی‌نیا، آزاده صمدی، ستاره اسکندری، سارا بهرامی، ستاره پسیانی، شبنم قلی‌خانی و... اشاره کرد.

کاظم غریب‌آبادی، معاون امور بین‌الملل قوه قضائیه و دبیر ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران در واکنش به اظهارات در خصوص اعمال خشونت علیه برخی بازیگران زن در عرصه سینما گفت:

عرصه هنر از آنجا که جزئی مهم از فرهنگ است باید به دور از هرگونه آسیب باشد و کسانی که در این عرصه فعالیت می‌کنند باید به مسوولیت سنگین خود در قبال جامعه واقف باشند. از زنان باید بدلیل اینکه بیشتر در معرض آسیب‌پذیری قرار دارند در عرصه هنر و به‌ویژه سینما حمایت و محافظت شود.

غریب‌آبادی ضمن تأکید بر کرامت انسانی و حفظ حریم خصوصی افراد و ضرورت ایجاد امنیت روانی و شخصیتی برای زنانی که خواهان فعالیت در عرصه اجتماعی و فرهنگی هستند از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نهادهای صنفی در حوزه سینما

خواست تا سازوکارهایی را طراحی کنند که زنان بتوانند بدون دغدغه در حوزه سینما فعالیت کنند و چنانچه با هرگونه خشونتی مواجه شدند فوراً به آن رسیدگی شود.

دبیر ستاد حقوق بشر ضمن اعلام آمادگی قوه قضائیه برای رسیدگی به شکایات در حوزه خشونت علیه زنان ابراز امیدواری کرد تا لایحه صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت، هرچه سریعتر به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد.

برچسب ها: [سینما](#) [1]

[حقوق زنان](#) [2]

[فساد](#) [3]